

Script Vlijmen / *Frozen*

**Creative Executive Office (CEO)
Dennis Molendijk**

**Rhijnvis Feithstraat 16 III
1054 TX Amsterdam
Dennis@ceo-online.nl
www.ceo-online.nl**

Script Vlijmen / Frozen

- onder de titels -

Zwart. Aanhoudend geluid van een auto die veel te hard door bochten vliegt. Dan het ongeluk. Beeld. Rob (37) op zijn knieën in het licht van de koplamp van zijn Porsche. In zijn armen een vijfjarig meisje. Dood.

- titels continued -

Beeldsequentie. Snapshots van na het ongeluk: Onbedaarlijk huilen Rob, politieman neemt meisje uit zijn armen, blaastest, Rob wezenloos achterin politieauto, nog steeds in tranen, cel, rechtbank, hamer, cel, deur slaat dicht. Close-up Rob. Zwart.

- laatste titel -

“Twee jaar later”

I **Terug naar Vlijmen**

EXT. VLAK BIJ HET DORP VLIJMEN

Zomers landschap aan de Maas. Een rode Eend rijdt met veel te hoge snelheid door de bochten.

*Een meisje (Anne , 15) zit geknield naast de weg onder het bordje “Vlijmen”. Ze geeft over. Eén, twee maal.
Midden op de weg ligt haar fiets. Het voorwiel draait nog.*

Rob rijdt door de bocht, ziet de fiets en remt als een bezetene, maar botst toch – zij het niet te hard – op de fiets.

Anne, op haar knieën, kijkt op.

*Rob kijkt naar Anne. Anne kijkt naar Rob.
Dan staat Anne langzaam op, Rob klimt uit de 2CV*

Anne Hé, kan jij niet uitkijken?

Rob Sorry.

Anne Je moet niet zo hard rijden.

Rob Ik reed... nee, ja, je hebt gelijk. Stom.
Heb je je bezeerd?
(Anne trekt een gezicht en maakt een gebaar van "duh")
Ik bedoel gaat het ... je ...
(wijst naar het braaksel onder het bord "Vlijmen")

Anne *(trekt haar schouders op)* Oh dat. Slechte lunch.

Anne duwt met haar voet tegen het voorwiel. Helemaal krom. Ze is niet erg onder de indruk. Onder de dialoog trekt, duwt en schopt ze – tot verbazing van Rob – het wiel weer min of meer recht.

Anne Wie rijdt er nou in een Eend?
Alleen sukkels en hippies rijden in een Eend.

Rob En zoals je ziet ben ik geen hippie.

Anne *(bestudeert hem)* en ook geen sukkel.

Rob Dat is inderdaad te zacht uitgedrukt.

Anne *(dat antwoord bevalt haar)* En trouwens, het is dom om in een Eend te rijden. Als je in een Mercedes rijdt of in een BMW en je krijgt een ongeluk dan ben je beschermd. Door de carrosserie. Die is zo stevig als wat. Jij rijdt in een sardineblikje. Voor je het weet ben je – bwamm – in één klap dood.

Rob *(zwijgt)*
In mijn geval is een Eend veiliger. Geloof me.

Anne *(fel)* Waarom zou ik jou geloven?
(Rob bestudeert het opgewonden meisje in gevecht met haar fiets)

Rob Zal ik je naar huis brengen?

Anne Nee.
Hoe heet jij?

Rob Rob.

Anne Hoe oud ben jij?

Rob Bijna veertig. En jij?

Anne Is dat een soort retro-ding? Die Eend.
(*bestudeert hem opnieuw*)
Veertig. Moeilijke leeftijd. Flashy auto's en jongere vrouwen.
En lekker met zo'n open dak. Je voelt de wind door je haar. Is het net alsof
je weer even leeft. Niet?
Zit jij in zo'n soort crisis?

Rob Zoiets ja.
...
Wat rijdt je vader?

Anne Ik heb geen vader.
...
Doei.

*Anne stapt op de fiets en fietst weg. Het enorme slag in haar voorwiel laat
haar slingeren. Ze moet fors op de pedalen trappen om vooruit te komen.
Rob kijkt haar verbaasd na.*

EXT. VLAK BUITEN HET DORP VLIJMEN.

*Rob rijdt langs het bord "~~Vlijmen~~" het dorp uit en draait een dijkweg op.
Het landschap in de zinderende zon is schitterend: weids, grillig en groen.*

*Op een hek zitten zes kinderen met het syndroom van Down. Ze zwaaien
als debielen naar de rode Eend. Rob zwaait terug.*

*Rob rijdt nu vrijwel stapvoets. Hij zuigt het landschap als het ware in zich
op, een glimlach om zijn lippen.*

Dan staat hij stil boven op de dijk.

*In een bocht in de uiterwaarden van de Maas ligt een boerderij. Rob pakt
een verrekijker en zoomt in op het boerenhuis. Op een bankje ligt, met
opgetrokken knieën, een vrouw (Doris, 40). Ze slaapt. Een boek ligt
opgevouwen op haar borst.*

Rob glimlacht.

EXT. EIND JAREN ZEVENTIG VOOR DE BOERDERIJ

*Een oude man (Grootvader, 71) slaapt op de bank voor de boerderij. Hij
snurkt onbedaarlijk. Rob (13), Rob I (14) en Doris (14) verdringen zich in
het raam op de eerste verdieping, pal boven de slapende man.*

Doris heeft een ganzenveer aan een touwtje en laat het zakken tot vlak voor de neus van Grootvader. Nog best moeilijk. De wind heeft vat op het dunne touw. Rob helpt Doris het touw sturen. De veer kriebelt aan de neus van Grootvader. Hij schrikt overeind als na een nachtmerrie. De kinderen barsten in lachen uit.

EXT. VOOR DE BOERDERIJ

Doris staat naast de bank en tuurt tegen de zon in naar de Eend op de dijk.

Rob ziet haar staan, laat de handrem los en laat de Eend geruisloos het erf op rollen tot vlak voor Doris.

*Doris kijkt naar Rob. Rob kijkt naar Doris.
Ongemakkelijk. Wie zet de eerste stap?*

Rob stap uit, maar blijft naast de Eend staan. Hij probeert een glimlach en een gebaar van “ta-ta”.

Doris Je had even moeten bellen.

Rob Jij wilde dat ik kwam.

Doris Ja, maar je had even moeten bellen. Nu is het vrijdag.

Rob En op vrijdag kan ik geen handtekening zetten?

Doris Nee.
Niet in Vlijmen.

Rob Shit, moet het op het gemeentehuis?

Doris *(geërgerd)* Dat had je geweten als je even had gebeld.

Rob Jezus Doris. Wat is dit!?! *(opgewonden)* Jij vraagt mij om ...
Ik kom de eerste de beste.... wacht... shit...
Doris, dit doen we even opnieuw.

Rob stap in zijn Eend en rijdt met hoog toerental achteruit tegen de dijk terug omhoog en uit het zicht.

Doris glimlacht.

Met hoge snelheid komt Rob terug in beeld, raast het erf op en stopt vlak voor Doris. Hij stapt uit met een stralende glimlach en een overtuigend gebaar van "TA-TA".

Doris moet lachen, loopt naar Rob toe, aarzelt even en neemt hem dan in haar armen. De omhelzing is stevig. Rob heeft zijn ogen gesloten, hij snuift met zijn neus in haar nek haar geur op.

Wanneer Rob haar bij de schouders pakt om haar gezicht beter te kunnen bekijken ziet hij tranen op haar wangen. Glimlachend en met een vertrouwd gebaar veegt hij ze weg.

Rob Zeventien jaar...

Doris *(knikt)* Zeventien.
(ze pakt Rob bij zijn halflange haren en zoent hem plat op de mond)

INT. IN DE KEUKEN VAN DE BOERDERIJ

De keuken is zeer ouderwets. De keukenspullen -espressoapparaat, shaker, snijblad, messen, etc. - zijn echter 'state of the art'.

Doris maakt twee cappuccino's met veel schuim en cacao-poeder. Rob kijkt verbaasd rond.

Rob Jij hebt niets veranderd.
Ongelooflijk. Alsof ik niet ben weg geweest.
...
Ik zie hem zo zitten aan de kop van de tafel...met zijn shag (*glimlacht*)...
...en zijn lucifertruc.

Hij zoekt en vindt lucifers en probeert de lucifertruc zelf. Het lukt bij de derde poging.

Doris bestudeert zijn gezicht.

Doris Je begint steeds meer op je grootvader te lijken.

Rob Waarom heb je niets veranderd?

Doris ... Het was een lieve man.

Rob Doris...

Doris Het huis is niet van mij. Het is van jou.

Rob *(fel)* Ach kom nou toch!

....

Waarom ben jij zo....

Doris Wat? Zo dwars, zo koppig, zo egoïstisch, zo onattent, zo angstig, zo wereldvreemd, zo wat!? Wát bedoel je!?

Anne komt de keuken binnen.

Anne Dag Rob, ha mam.

Ze doet alsof de aanwezigheid van Rob en de ruzie-achtige sfeer volstrekt normaal is. Ze loopt naar het aanrecht en smeert en eet gedurende de scène drie dikke boterhammen met pindakaas.

Rob en Doris zijn verbluft over de plotselinge entree van Anne.

Doris *(tegen Anne)* Jij kent Rob!?

Rob Jij hebt een dochter!?

Doris *(tegen Rob)* Jij kent Anne?

Rob Dát is je dochter?

Anne Helaas wel ja.

Doris Hou die grote mond van je.

Anne Rob heeft mijn fiets gemold.
Ik krijg een nieuw voorwiel van je Rob.

Rob *(verontwaardigd)* Jij hebt een dóchter en dat heb je me niet verteld!?

Anne *(geniet van de situatie)* Een tweedehandsje is goed hoor. Ik wil je niet op kosten jagen.

Doris Net zo min als jij mij iets hebt verteld over de gevangenis.

Rob ... eh...nee.

Anne Nou dat lijkt me duidelijk. Jullie staan quitte. Vijfenvijftig kilo dochter tegenover hoeveel jaar gevang Rob?

Rob *(zachtjes)* Anderhalf jaar.

Anne Anderhalf jaar.

*Ongemakkelijke stilte tussen Doris en Rob.
Anne smakt smakelijk en kijkt geamuseerd toe.*

- Doris Rob, dit brutale wicht is Anne en Anne is ... mijn dochter.
Anne, dit is Rob. Rob is de (*ze glimlacht*) ...de huurbaas.
(*Rob reageert alsof door een wesp gestoken. Doris lacht*).
Ik heb je over Rob verteld.
- Anne Rob met de spinnenfobie?
- Rob (*en Doris tegelijkertijd*) Nee, dat is de andere Rob.
- Doris Rob is de Rob die in dit huis opgegroeid is. Opa – je weet wel – is, was
zijn grootvader...
Wij... zijn vrienden...
- Anne Die elkaar zeventien jaar niet gezien hebben. Mooie vriendschap.
Ontroerend.
- Doris (*negeert het cynisme van haar dochter*) Rob komt ons helpen.

Anne en Rob kijken Doris vragend aan. Anne is nieuwsgierig.
- Doris ... Het gaat over het instituut.
- Anne Wat?
- Doris Dat wilde je toch zo graag?

Anne loopt plotseling rood aan.
- Doris (*tegen Rob*) Mijn maatschappijbetrokken dochter bestookt al meer dan een
jaar het gehele gemeentebestuur van Vlijmen én de multinational BASF
met protestbrieven. Niet waar Anne?
Het internaat aan de Waterweg - je weet wel - is in de afgelopen tien jaar
gebruikt als instituut voor de mongoloïde medemens...
- Anne (*fel*) Mama!
- Doris ... Sorry, het Syndroom van Down. Maar nu loopt het huurcontract af en
kan de gemeente goed geld verdienen aan deze toplocatie. Maar ja, dan
moeten de mong... dan moet het instituut wel plat.
... En laat nu net jÓuw handtekening – jouw weiland - het verschil kunnen
uitmaken.

Anne gooit plotseling haar laatste boterham met pindakaas op de grond en stormt overstuur de keuken uit.

Doris begrijpt er niets van. Ze kijkt vragend naar Rob met een gebaar van 'begrijp jij hier nu iets van?'

Rob kijkt Doris lang aan.

Rob Jij hebt een dochter?

Doris *(haalt haar schouders op)* Onhandelbaar.

(Dan plotseling in tranen)

Ik kan het nooit goed doen. Nooit.

(Met te felle bewegingen maakt ze het espressoapparaat schoon.)

Weken, weken hebben we hier ruzie over gemaakt. Weken.

En nu help ik er....

Rob Ze lijkt op je. *(Doris reageert vinnig)*
Echt!

Doris ...
Wat doe je. Ga je weer terug, of....
.... of blijf je tot maandag?

Rob antwoordt niet. Hij denkt na.

EXT. OP HET ERF

Rob loopt in de richting van de schuur. De enorme deur staat half open.

Wanneer hij langs een Volvo Stationwagen loopt – vol deuken en modder - ziet hij een plasje olie onder de motorkap vandaan komen.

INT. IN DE GROTE SCHUUR

Rob staat in de deuropening van de schuur. Door het felle zonlicht buiten moet hij zijn ogen laten wennen aan het donker.

Anne zit gehurkt bij een waterkraan. Ze probeert olie van haar handen te wassen. Ze is nog steeds opgewonden. Vijandig kijkt ze naar Rob in de deuropening.

Ze merkt dat Rob echter zijn aandacht voor haar verliest, wanneer hij verder de schuur inkomt. Ze ziet hem rondkijken.

Rob loopt naar de achterwand van de schuur.

*Tegen de hele wand - van de grond tot het dak, van links tot rechts – staat een vreemdsoortige kast. Een kast gemaakt van allemaal verschillende soorten en kleuren hout, amateuristisch in elkaar getimmerd, met deurtjes en laden, die allemaal schots en scheef staan. Toch straalt hij ook een zekere ordening uit, als een apothekerskast.
Rob laat zijn handen over het hout glijden.*

Anne komt naast hem staan.

Rob (verbaasd) Je moeder heeft alles gelaten zoals het was.

Anne Doris kan dingen moeilijk loslaten.

Rob Altijd al een verzamelaar geweest.
Zij heeft Rob en mij meegesleurd in die bizarre hobby van haar.
Ik kan het niet geloven dat ze al die onzin heeft bewaard.

Anne Het zijn driehonderdvierentwintig kastjes en laden. Ik heb ze geteld.
(onverschillig) Soms flikker ik er één leeg, wanneer ik zelf iets wil verbergen...
Is dat niet onhandig, dat hij ook Rob heet. Hoe weet je nou wie wie is?

Rob (in gedachten) dat gaat vanzelf.

Rob lijkt te tellen. Op ooghoogte. Van rechts naar links. Hij opent de achtste deur. Het kastje staat vol met LP's. Rob (geconcentreerd, en murmelend in zichzelf) "...twee, drie vier vijf, zes" Hij haalt de zevende LP tevoorschijn. Geeft 'm zonder om te kijken aan Anne, gaat met zijn knieën op de grond zitten, telt van links naar rechts. "Vier". En haalt vanachter kast nummer vier een echte klassieke zwartgranieten pick-up met draaihandel.

Rob lijkt Anne te zijn vergeten. Zij kijkt geamuseerd toe hoe hij geconcentreerd – met zijn tong tussen zijn tanden – het apparaat weer aan de praat krijgt. Het resultaat is een trage en vervormde versie van het Requiem van Mozart.

Ze luisteren. Rob met zijn ogen dicht.

Rob Gejat uit de platencollectie van Teurlings.... volgens mij...door Rob.
Nee. Wacht.

Hij opent en sluit verschillende laden. In één ervan vindt hij twee Barbie-poppen met hun hoofden op gruwelijke wijze aan elkaar gesmolten. Even kijkt hij Anne verbaasd aan. Dan vindt hij in een andere lade wat hij

*zoekt: een groot boekwerk. Hij bladert erin. Bladzijde voor bladzijde
lopen zijn vingers langs lijsten en nummers.
Anne zit tegenover hem op de grond. Ze bestudeert hem.*

- Rob Hier, “28 augustus ’78.... Het was Rob niet, het was Doris. “Kwart over drie. Uit de studiekamer van pastoor Tuerlings”
 Waanzinnig.
 Dit was nog voordat Doris... *(hij moet lachen)*
- Anne Wat?
- Rob Ze was geobsedeerd door die pastoor. Wat had ze daar een hekel aan. Zij had het meeste lef van ons drieën. Rob jatte eens de Mercedes-ster van de burgemeester. En ik een satijnen onderbroek van de waslijn van onze juf Frans, maar zij, zij plaste voor de Paasmis in de miswijn van de pastoor. *(Hij glimlacht)*
 Doris ... *(kijkt Anne aan alsof hij het nog niet kan geloven)* ... je moeder, was de onbetwiste kampioen van ons spel.
- Anne Waarom ben je hier?
- Rob Weet jij het?
 Doris wil een handtekening van mij.
- Anne En dus laat je ter plekke alles uit je handen vallen en kom je naar Vlijmen galopperen? Na al die tijd. In je Eénd.
- Rob Zoveel heb ik niet om handen.
- Anne Heb jij geen werk?
- Rob Niet meer.
- Anne Wat doe je dan de hele dag.
- Rob Niets. Nadenken.
- Anne Over de puinhoop die je van je leven hebt gemaakt.
- Rob Ja.
- Anne *(fel)* Alsjeblieft zeg! Jij bent net zo’n jankerd als mijn moeder?
(Rob is niet beledigd, hij luistert naar de muziek)
 ...
 Wat schreef ze in de brief?

Rob Brief?
Doris is nooit zo'n schrijver geweest, meer een gebieder: "acht uur vanavond, achter de schuur. Zwembroek. Scherp mes." Dat is haar idee van een bief. *(Anne knikt bevestigend)*
... hoe zit dat met het instituut?

Anne *(fel)* Dat is echt belachelijk! Het instituut, al die patiënten worden opgeofferd, voor

Rob ziet Anne vol passie en verontwaardiging praten. Meer en meer let hij alleen maar op het felle parcours van haar lippen, dat af en toe synchroon loopt met de muziek. Hij hoort fragmenten... "Bruins laat zich omkopen door die Duitse patsers...." "..... BASF is de vuilste industrie die je maar kunt denken..." Klootzakken" ...

Dan is Rob plotseling terug in de jaren '70:

INT. EIND JAREN ZEVENTIG IN DE SCHUUR

[Beeld] *De drie jonge vrienden zitten op de grond. Mozart's Requiem draait op de pick-up. Alles ademt de sfeer van een 'geheime' club. Rob I schrijft zorgvuldig met een kroontjespen in het grote boek. Doris kan niet ophouden met praten: opgewonden, trots, expressief gebarend. Rob zit ontspannen achterover en volgt gefascineerd de felle, opgewonden woordenstroom van Doris.*

FLASBACK IN EEN FLASHBACK:

INT. EIND JAREN ZEVENTIG IN DE KERK VAN VLIJMEN

Rob en Rob als misdienaars. Ze staan op de uitkijk in de deuropening van de sacristie. Doris drinkt een slok van de miswijn. Zet de kan neer op tafel en plast - alsof het de gewoonste zaak van de wereld is - in de miswijn. Rob en Rob weten niet waar ze moeten kijken en wat ze moeten voelen: heen en weer geslingerd tussen de angst voor ontdekking door de pastoor -in gesprek aan het eind van de gang - en de absolute fascinatie voor Doris, die gehurkt op de tafel iets weg heeft van een plassende engel.

INT. IN SCHUUR

De deur wordt opengerukt. Rob schrikt uit de herinnering op. Anne stopt met praten. Doris staat in de deuropening.

Doris *(gehaast)*
De auto doet het niet. *(Ze kijkt naar Anne. Anne kijkt weg)*
Rob, kunnen we met jouw auto? Het is een spoedgeval.

INT. IN EEN PAARDENSTAL

IJzingwekkende kreten. Een paard ligt op de grond. Met grote moeite kan een boer het beest in bedwang houden. Hij moet zijn hele gewicht gebruiken.

Doris – met een schort voor – zit onder het bloed. Ze trekt aan de poten van een veulen – nog in het vlies - dat maar niet naar buiten wil komen. Het is een soort oorlogsscène.

Rob en Anne kijken toe: Rob als versteend, Anne gefascineerd.

Doris kijkt om naar Rob en vraagt zijn hulp, maar Rob kan niet anders dan naar dat bloed kijken, naar al dat geweld.

Dan glipt Anne de stal in en zij aan zij - moeder en dochter - vechten ze het veulen het leven in.

Opluchting, vreugde en bloed, veel bloed.

INT. ’S AVONDS IN DE KEUKEN

Rob helpt Doris met het bereiden van het eten. De maaltijd in voorbereiding, de spullen, de handelingen, de wijn, aan alles zie je dat het veertigers zijn met goede smaak.

Anne zit met een walkman op de bank.

Rob Wie is de vader?

Doris *(Kijkt naar Anne met de walkman op.*
Ze ziet niet dat Anne het volume zachter draait.)
.... Een Deen. In Thailand.
In het jaar na mijn afstuderen.

Rob Een Deen. In Thailand.
...
Een Deen met een rugzak, blonde baard, blauwe ogen en een glimlach als Björn Borg.

Doris Zijn ogen waren niet zo blauw meer. Hij was stomdronken en stoned.
(*Kijkt snel om naar Anne. Die beweegt haar hoofd ritmisch mee met de muziek van de walkman, die ze echter iets eerder heeft uitgezet.*)

Rob En jij natuurlijk ook stoned.

Doris zwijgt. Rob kijkt even om naar Anne

Rob Wat vindt zij ervan?

Doris Het is een puber, wat denk je.
Ze wil naar Denemarken. Om hem te zoeken.
...
Hoeveel mannen van rond de veertig zouden er leven in Denemarken?

Rob Je kunt de cijfers terugbrengen. Je hebt een naam, hij heeft blond haar en...

Doris Ik heb geen naam.

Rob Wat?

Doris Ik weet niet hoe hij heet.

Rob (*schiet in de lach*) Slettebak. (*ook Doris moet lachen*)

Anne (*plotseling*) Wat eten we?

INT. IN DE KEUKEN ‘S AVONDS

Na het dessert. Op tafel staat een rijk gevulde kaasplank.

Doris Hoe is het met Rob?

Rob Nog steeds het baasje.

Doris Jij hebt alles aan hem verkocht?

Rob Yes... nou ja, verkocht.

Doris Je hebt *Smart-ass* gewoon opgegeven?

Rob (*alsof het hem niet interesseert*) Ja.

Anne Hoe is Kournikova?

Doris Je verloochent je talent.

Anne En Ewan McGregor?

Doris Rob is een briljante boekhouder, maar jij, jij bent de kunstenaar.

Rob Jezus Doris, het is een reclamebureau.
En Rob is geen boekhouder.

Doris Nee, daarvoor is hij te onberekenbaar...
Hij is... de ritselaar, de manipulator. *(Ze moet ineens lachen)*

Rob & Anne Wat?

Doris Oemgeboem *(Ook Rob schiet in de lach. Anne kijkt hen beiden aan)*

INT. MIDDEN JAREN ZEVENTIG IN EEN KLASLOKAAL

Close up van een tekstboek Duits. Een rood potlood maakt cirkeltjes om het woord "Umgebung".

Een leraar met een gruwelijk sikje kijkt glimlachend de klas in naar de jonge Rob I, die zeer zijn best doet om de moeilijke Duitse tekst correct voor te lezen.

*Wanneer hij in de buurt komt van het woord "Umgebung", loopt de leraar schijnbaar achteloos naar het bureau van Rob I.
Rob leest de zin "Und das war das Problem, in die ganze Umgebung ...".
Uit zijn mond klinkt het als "... die ganze Oemgèboem"*

*Met een enorme klap op tafel en met een rood hoofd schreeuwt de leraar "UM-GÉ-BUNG! Rund".
De hele klas lacht. Rob I ziet knalrood. De leraar is tevreden met zijn show.*

INT. IN DE KEUKEN 'S AVONDS

Doris Dát was het moment waarop Rob besloot nooit, nooit meer de underdog te zijn. Vanaf dat moment wist hij dat hij nog sneller, nog slimmer moest zijn. Altijd in de aanval. Fascinerend dat die ene belediging hem zo... heeft gevormd.

Rob (tegen Anne) En wij zaten een jaar onder hem.

INT. MIDDEN JAREN ZEVENTIG IN EEN KLASLOKAAL

Zelfde scène maar dan een jaar later. Nu leest een meisje de moeilijke Duitse tekst, precies zoals Rob I in het jaar daarvoor "... die ganze Oemgèboem"

Nog voor de leraar kan ademhalen, springen Rob en Doris op en slaan met hun hand op tafel. Ze schreeuwen: "UM-GÉ-BUNG! Rund". De hele klas lacht. De leraar ziet knalrood. .

EXT. MIDDEN JAREN ZEVENTIG OP DE DIJK

[Beeld] *Iets vertraagd.
In de felle zon rennen de drie vrienden Rob, Rob I en Doris.
Ze lachen, duwen en trekken. Het is een beeld dat in alles vriendschap uitstraalt. En een lekkere arrogantie, alsof zij drieën het centrum van de wereld vormen.*

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN ROB 'S OCHTENDS

*Rob slaapt met een brede grijns op zijn lippen.
Het bed is veel te klein voor hem. Zijn voeten steken ruimschoots over de rand.*

*Hij schrikt wakker.
Anne zit aan zijn voeteneind. Ze eet een dubbele boterham omelet.*

Anne Je snurkt.

Rob Niet!

Anne Kom.

Rob Wat?

Anne We gaan.

EXT. RIJDEND IN DE EEND

Anne *(boven de wind en de motor uit)* Jij had ook geen vader.

Rob *(ook hard)* Nee, nooit gehad. Mijn opa zorgde voor me.

Anne Heb jij hem nooit willen zoeken.

Rob Ik heb mijn ouders nooit gemist. Ik was gewoon te klein.
Later hoorde ik wat er gebeurd was, maar ik heb nooit het gevoel gehad
dat het écht met mij te maken had.
En wat, had ik moeten zoeken naar restanten van dat vliegtuigje?

Anne Dat heb ik ook.
Die hele conceptie... *(Rob kijkt geamuseerd naar Anne vanwege de
onverwachte woordkeuze)*... heeft níks met mij te maken.
(denkt na) Precies dát.
*(glimlacht)*Maar om Doris te pesten ben ik wel op Internet op zoek naar
Deense mannen. *(lacht)* Ik krijg veel interessante reacties.
...
(ze bestudeert Rob) Waarom ben je zolang weggeweest?

Rob Waar rijden we naar toe?

Anne Jullie waren toch vrienden.

Rob Anne, zo gaat dat. Je groeit uit elkaar.

Anne Rob en jij niet.

Rob Dat was werk.
(denkt na)
Alles wat belangrijk is en oneindig lijkt als je jong bent... wordt in de loop
van de tijd vanzelf een anekdote.
Rob en ik wilden absoluut niet meer terug naar dit dorp. "Na Vlijmen de
wereld!" Voor je moeder lag dat anders.

EXT. BIJ EEN GROTE MODERNE BOERDERIJ

*Rob rookt een sigaret.
Er is veel activiteit op de boerderij. Het is een veterinaire centrum. Dus
geen klassieke boeren, maar mannen en vrouwen in witte jassen.*

Een merrie staat in een beugel.

Rob ziet Anne. Ook zij heeft een witte jas aan en ze assisteert. Rob kijkt gefascineerd toe hoe vanzelfsprekend en kordaat Anne aan het werk is tussen de volwassenen.

De merrie is erg onrustig en wild. Een man probeert iets in te brengen, maar dat wil niet lukken. Anne kalmeert het paard. Ze praat, klopt en veegt het zweet van het paard. Langzaam loopt ze van het hoofd naar het achterwerk. Voortdurend pratend, sussend. Zonder de aandacht van het paard los te laten, wenkt ze met haar rechterhand gebiedend naar de man. Die overhandigt haar iets. Ze masseert het achterwerk van de merrie. Ineens en met een krachtige beweging verdwijnt haar rechterarm in het paard. De merrie verzet zich even, maar blijft dan rustig. Anne gebaart “nu”.

Rob is getuige van een kunstmatige inseminatie.

Anne's armen en handen worden schoon gewassen door een jonge vrouw. Anne kijkt stralend en trots op in de richting van Rob.

Even later bij de Eend:

Rob Wat is er mis met de ouderwetse manier?

Anne Dat is vaak traumatisch voor de merrie.

Rob Arme hengst.

Anne *(lacht)* Die komt wel aan zijn trekken.
(maakt met haar rechterhand snelle zuigerbewegingen die érg professioneel overkomen).
Ik heb vandaag vrij gevraagd, maar dit moest even.
Kom.

EXT. IN DE EEND MET UITZICHT OP HET INSTITUUT VOOR
VERSTANDELIJK GEHANDICAPTEN

Rob en Anne zitten in de Eend en kijken naar de activiteit op het veld bij het Instituut. Een softbalwedstrijd. Er worden weinig ballen geraakt, maar dat blijkt de pret niet te drukken.

Rob Ik zou niet graag jouw eerste vriendje willen zijn.

Anne Hoezo?

Rob Of eigenlijk andersom. Ik zou niet graag willen dat jij mijn eerste vriendinnetje was geweest. (*Anne weet niet waar hij het over heeft*) Zoveel... voorkennis... is voor een jongen, hoe zal ik het zeggen... kan ook voor een jongen zeer traumatisch zijn.

Anne haalt onverschillig haar schouders op. "No big deal".

Anne Ik val op meisjes.

Rob: Ok.

Doris Waarom zat je eigenlijk in de gevangenis.

Rob: Laten we het daar niet over hebben.
(*kijkt naar de gebouwen van het instituut*)
Jij hebt minder geluk dan wij. In onze tijd was dit een internaat voor moeilijk opvoedbare meisjes.

EXT. /INT. VOOR EN IN HET INSTITUUT

Rob en Anne klimmen over een hek het terrein op. Rob heeft het initiatief. Ze doen moeite om niet gezien te worden. En ze hebben er plezier in. Rob gaat tegen een wand staan en laat Anne via zijn schouders op een laag dak klimmen. Anne helpt vervolgens Rob het dak op.

Ze staan opnieuw voor een hoge muur. Rob loopt naar een luchtrooster, ongeveer op ooghoogte. Geroutineerd klikt en schuift hij het rooster open. Ze klimmen naar binnen.

Het blijkt een ruimte tussen een verlaagd plafond en ijzeren steunbalken daarboven. Rob en Anne kruipen verder op hun buik, met de ellebogen naar voren. Overal stof. Anne niest. Rob gebaart haar "ssjjt". Ze horen stemmen, schreeuwen, lachen. Zwembadgeluiden. Rob kijkt trots. Hij wenkt Anne naar voren, naar het licht toe.

Anne kijkt door een ventilatieschacht naar beneden een grote kleedkamer in. Meerdere jongens met het Downsyndroom proberen zich aan- en soms meteen ook weer uit te kleden. Een begeleider heeft vooral veel moeite met één jongen die voortdurend met zijn handen in zijn onderbroek met zichzelf zit te spelen. Anne schiet in de lach. Rob trekt aan Anne's voet. "Laat mij er eens bij".

INT. JAREN ZEVENTIG IN DE TUSSENRUIMTE

Rob (tegen Rob I) Laat mij er eens bij.

Rob kruipt naast Rob I.

Beide jongens kijken door het luchtgat de kleedkamer in. Ze weten niet wáár ze moeten kijken. Overal, onder de douche en voor de kluisjes, staan en zitten meisjes in wisselende staat van ontkleding.

[later]

Rob I ligt op zijn rug in de tussenruimte. In een steeds hoger tempo fluistert hij "Marie, Marie, Marie, Marie, oh Marie, Marie, Mariiiiie." Terwijl Rob I zich aftrekt, schrijft Rob in een klein opschrijfboekje met een potlood onderaan een lijst met data en namen, heel zorgvuldig: "23 april, Marie"

INT. IN DE TUSSENRUIMTE

Rob ligt op zijn rug, met zijn ogen dicht en een grijns op zijn lippen.

Anne Waar denk je aan?

Rob Aan een geheim.

Anne Aan vieze dingen zeker.

Rob (lacht) Nee.

Anne Welles

Rob Nietes

Anne (lacht) Welles.

Rob Nietes.

INT. JAREN ZEVENTIG IN DE SCHUUR

Doris kijkt woedend naar de jongens, haar armen over elkaar. De jongens proberen nonchalant te doen.

Doris We zouden alles samen doen?
(echt woedend) Alles! Dat is de deal.

Rob I (ontkennend) Wát!?
(Rob bestudeert zijn eigen voeten alsof ze héél bijzonder zijn)

Doris Ik kom er toch wel achter.

INT. 'S AVONDS IN DE KEUKEN

Doris Wat?

Rob & Anne Niets.

Anne schept haar bord vol. Veel jus. Doris kijkt geërgerd toe.

Doris Dus jullie waren bij het internaat, het Instituut.

Rob Het is inderdaad schandalig.

Anne schiet in de lach, dan Rob ook.

Doris Wát?

[later op de avond]

Rob *(na een lachbui, van Anne, Rob én Doris)*
Ik ben niet meer gewend om te drinken. Sorry hoor.

Anne ... en jullie waren geschokeerd?

Rob Dat kun je wel zeggen ja.

Doris Rob, Rob I, is altijd het mannetje geweest. Zo stoer, zoveel spatjes...

Rob ... en op dat gala lag hij ineens te tongen met het hoofd van de commissie cultuur van het corps.

Doris In het voorraadhok.
Dat zoenen was geen probleem. Maar die jongen heette Jan-Willem.
God-beter-het.

Rob Ja verdomd, Jan-Willem.
Lulletje Rozenwater.

Anne ...
Dus Rob bleek na al die jaren homo.

lange stilte

Rob Ja.

lange stilte

Doris Drie weken later ontmoette jij Judith.

lange stilte, Anne kijkt van Rob naar Doris en terug

Rob Ja.

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN ROB 'S OCHTENDS

Rob schrikt wakker.

Anne zit aan zijn voeteneind. Ze eet een banaan.

Anne Je snurkt.

Rob draait zich om en negeert Anne

Anne Kom.

Rob *(vanonder zijn kussen)* Wat?

Anne We gaan.

INT. OP HET ERF

Doris repareert de Volvo Stationwagen. Ze ziet Rob en Anne weggrijden in de Eend. Rob gebaart vanachter het stuur nog van "it's beyond my control". Doris glimlacht en veegt wat zweet van haar voorhoofd met olievingers. Anne negeert haar moeder.

Doris volgt met haar blik de Eend de dijk op.

Haar ogen staan droevig, bezorgd.

EXT. IN DE EEND

De Eend raast over een dijkweg. Anne staat als Kate Winslet in de Titanic op de voorbank. Ze joelt. Haar haren wapperen in de wind.

Met een klap laat ze zich terug op de bank vallen.

Anne Lijk ik op mijn moeder?
Eerlijk zeggen.

Rob Je bent wat dikker

Anne *(slaat hem hard)* Vuilak.
(legt haar vingers op het stuur) Laat mij eens.

EXT. IN DE EEND

Op de dijkweg. Ze naderen een bocht. Anne zit achter het stuur. De Eend rijdt met een gematigde snelheid. Duidelijk een amateur aan het stuur: te hoog toerental, geen rechte lijn. Maar het gaat wel. Rob houdt zijn handen in buurt van het stuur.

Rob Ok, nu de bocht. Rij nog langzamer. Ja. Goed.
Draaien. Verder. Verder. Drááien Anne!

Rob grijpt het stuur als ze op een boom afrijden.

Rob *(lachend)* Remmen. Remmen. *(Anne drukt het gaspedaal in)*. Néé, de andere.

Anne drukt ook de koppeling in. Het toerental giert omhoog. Rob grijpt in, maar kan niet voorkomen dat de wagen de dijk af rolt. Het is niet gevaarlijk, maar wel moeilijk om de auto vanaf de passagiersplaats goed onder controle te krijgen.

Onderaan de dijk komt de auto tot stilstand. Ze barsten in zenuwachtig lachen uit.

Anne geeft Rob een high five.

Ze staren door de voorruit naar het prachtige natuurgebied. Een uitloper van de Maas heeft een beschut meer gecreëerd.

Anne *(met haar voeten op het stuur)* Van Doris zou dit nooit mogen.
Ze is... oh ik haat dat mens.

Rob Wij waren juist smoorverliefd op haar.

Anne Echt?

...

Er valt met haar geen serieus gesprek te voeren. Wie is hier nu de puber?

Zij denkt dat ik een soort reli-fase heb. Dat leest ze dan in zo'n boekje over opvoeding... die ze ook nog eens verstoppt achter haar medische encyclopedie. Belachelijk.

...

Het is toch helemaal niet raar dat ik geïnteresseerd ben in ... wat het leven nu eigenlijk is. Hoe dat ontstaat. Waarom.

Maar er is maar één theorie mogelijk. Die van Doris: *(doet haar na op een zeikerige toon)* "het ontstaan van leven is niets meer dan een kosmisch toeval". Wanneer ik een boek lees over reïncarnatie, of begin over God, dan is het huis te klein. "Jij leest te veel. Jij zit met je hoofd in een fantasiewereld. Dat is niet gezond. Moet je niet een teamsport gaan doen?" Zij is degene die zich opsluit. Maar van haar mag je niet zeggen dat ze in een fantasiewereld leeft. Oh, nee.

Ik vind het dom wanneer je geen vragen stelt. Toch?

Doris heeft in haar hele leven nog geen enkele spirituele gedachte gehad.

Rob tuit zijn lippen. We zien een flits van een flashback. Een klassiek beeld van drie pubers rond een tafel met veel kaarsen, hun wijsvingers op een omgekeerd glas in het midden van de tafel. De jonge Doris – met een mystiek hoofddoekje om – heeft de leiding.

Anne Denk jij wel eens na over het leven?
Wat vind jij?

Rob *(denkt na)* Ik denk ook dat het een kosmisch toeval is.

Anne *(teleurgesteld)* Pfff.
En als je zo'n veulen geboren ziet worden bijvoorbeeld, twijfel je dan niet. Denk je dan niet "dit is een wonder"? Dat kan toch niet zomaar toeval zijn.

Rob Misschien heb je gelijk.

Anne Maar jij denkt van niet.

Rob Ik ben opgehouden met zoeken naar een zin.

...

Ik kan niet anders dan geloven in het toeval. Anders word ik gek.

Anne Vanwege de dood van je ouders.

Rob Vanwege de dood, punt.
Toen ik jouw leeftijd had dacht ik zeker te weten dat de vriendschap met Rob en Doris voorbestemd was en voor altijd zou duren. Later werd ik verliefd en dacht ik hetzelfde.

Anne Verliefd op Doris.

Rob Doris? Nee, dat was kinderspel.
Nee, het was op de academie. Judith stond model en zodra ik haar zag....
(valt plotseling stil)
...
(zacht) ... ohlala...
...
...

*Anne ziet dat Rob plotseling geëmotioneerd raakt.
Ze gooit de deur open en stapt uit.*

Anne Kom!
We gaan zwemmen.
Kom!
...
Hebben jullie dat nooit gedaan vroeger?

Anne rent naar het water, gooit haar kleren uit en rent het water in.

*Opnieuw een korte flashback. De drie vrienden rennen in hun blote billen
het meer in. Het water schittert in de felle zon.*

*Rob duikt het water in en zwemt met een krachtige borstcrawl Anne
achterna.*

EXT. OP EEN KLEIN EILAND IN HET MIDDEN VAN HET MEER

Anne en Rob liggen te zonnen.

Rob Hmmm, sommige dingen veranderen nooit.
'Free as a bird'

Anne Volgens mama had je helemaal niet naar de gevangenis hoeven.

Rob Anne, alsjeblieft, ik wil het er niet over hebben.

Anne Waarom niet?

Rob *(zwijgt)*
Wat is dat? *(zonlicht flikkert langs de kant)*

Anne *(onverschillig)* Dat is de zon in de verrekijker van de sluiswachter.
Die is altijd op zoek naar jong vlees.

Rob Zielig...
 Wacht.

[Point of view verrekijker]
Rob staat op om te gaan plassen en blokkeert daarmee het zicht op Anne.
Rob grijnst en kijkt recht in de kijker.

Rob staat aan de rand van het water, maar het lukt niet om te plassen.

Anne *(treiterend)* Dat hebben veel mannen, heb ik gelezen. Die kunnen niet
ontspannen omdat ze dan de controle verliezen. Het is een oerinstinct. Een
plassende man is kwetsbaar omdat hij móet ontspannen, maar
tegelijkertijd weet hij dat hij juist op dát moment een makkelijke prooi is.
...
Ik zal je helpen. Ogen dicht.

Anne hurkt naast Rob en plast met een kletterende straal op de stenen.

[Point of view verrekijker]
Anne steekt een middelvinger op naar de sluiswachter.

Rob heeft zijn ogen stijf gesloten. Hij concentreert zich, maar blijft geblokkeerd.
Korte flashback van Doris in de kerk boven de miswijn.
Dan lukt het hem.

EXT. BIJ DE EEND

Rob en Anne kleden zich aan. Rob droogt zijn voeten voorzichtig.

Rob Au!

Anne Wat?

Rob Kloven tussen mijn tenen. Heb ik altijd.
Mijn grootvader smeerde ze in met gemalen spul van de ingewanden van
snoekbaars of zo. Sinds die tijd ruiken mijn voeten naar vis.

Anne En ze zien er ook niet uit. Jezus.

INT. IN DE BOERDERIJ

*Rob is in de keuken. Hij bladert en leest in een map met oude contracten.
Er klopt iets niet.*

*Doris zit achter haar computer in haar werkkamer.
Rob staat in de deuropening met een contract in zijn hand.*

Rob Ik denk dat we een probleem hebben. (*houdt de papieren omhoog*)

Hij geeft het contract aan Doris. Terwijl Doris leest, bestudeert Rob de werkkamer. Het ziet er professioneel 'medisch' uit. Het enige wat detoneert, is een grote, oude, geroeste vrieskist.

Rob loopt naar het apparaat en wil het openen.

Doris (*zonder op te kijken*) Zou ik niet doen. Héél erg koud!
Vaccins voor de MKZ.

Rob (*Zijn handen betasten het gedeukte oppervlak met daarop en sticker van een snoekbaars*)
Ik zag Anne met de paarden.

Doris (*Kijkt op naar Rob. Trots*) Ze heeft talent.

Rob Zo moeder zo dochter.
Het is alsof de tijd heeft stilgestaan.
Wat zou hij trots op haar geweest zijn. Zoals op jou.
Opgelucht dat op zijn minst één van ons drieën iets had met dieren.

EXT. / INT. JAREN ZEVENTIG VOOR EN IN DE SCHUUR

*Rob en Rob zitten voor de schuur op de grond. Opa – krom en oud - komt aangelopen met een hengel in zijn hand.
De jongens lijken zich te vervelen en gooien met steentjes. Opa groet ze met een grom.*

*Hij loopt de schuur in. Tegen de achterwand staat de grote vrieskist.
Hij loopt er naar toe en opent de kist.
Tot zijn totale verbijstering springt Doris uit de kist omhoog. In haar armen houdt ze een enorme spartelende vis.
In de deuropening liggen Rob en Rob op de grond van het lachen.*

INT. IN DE WERKKAMER VAN DORIS

Doris (*met het contract*) Shit. Wat doen we nu?

Rob We need a lawyer.

Doris Wat?

Rob Rob!

Doris zucht. Rob pakt zijn mobiel en belt.

Rob Kom op fucker, kom op. *(breekt af en belt opnieuw)*

Doris Antwoordapparaat?

Rob Hij weet dat ik het ben.
Ik háát Stevie Wonder.

INT. OP EEN SQUASHBAAN

Een mobiele telefoon gaat af. Stevie Wonder's "isn't she wonderful..."

Rob I. *(in de telefoon)* Nu even niet! *(luistert)*
(verontwaardigd) Nee, hoe zo?
(Hij kijkt naar de jonge, sportieve en zeer knappe man op de squashbaan. Gebaart van "ik hou het kort")

...

Ik kan niet.

[crossmontage van het telefoongesprek]

Rob Flikker op Rob. Sinds wanneer interesseer jij je voor de vakbeurs.
...
Kom op man. Dit is echt even van belang.

Rob I *(knipoogt naar zijn squashpartner "nog heel even")*
Een centrum voor debielen?
...
Jezus Rob.
Ok, stop. Ik wil niet dat jij je nog verder vernedert. *(zucht)* Ik kom... ik moet *(knipoogt)* nog een belangrijke deal afronden. Daarna ben ik je man.
...
Dat weet ik niet. Zo snel mogelijk... Ja.
Geef Doris een zoen.
Jezus. Vlijmen revisited. En dat op mijn oude dag.

INT. IN DE KEUKEN VAN DE BOERDERIJ 'S AVONDS

*Rob is alleen. Hij luistert naar muziek: trendy beat, lyrische zangeres.
In gedachten verzonken krabt hij schilfers huid van zijn rechtervoet.*

Anne komt binnen met een handdoek en een stalen teil vol water.

Anne Dit is goed spul. Gebruikt mama ook altijd.

Rob zit met zijn voeten in de teil. Anne verzorgt zijn voeten. Ze schuurt met een steen het eelt en de schimmel weg.

Rob zit met zijn ogen gesloten.

En dan begint Rob uit zichzelf te praten.

Rob Ik zag haar model staan en wist meteen dat niets anders er meer toe deed. In die jaren erna was ik zó trots. Ik, die niet geloofde - nergens in - had háár gevonden. En zij mij.

(In de deuropening staat Doris)

Ik hield zo intens veel van die vrouw. Juist om al die kleine dingen... om dat dwarse karakter dat eigenlijk, objectief gezien, gewoon niet deugde.

(luistert naar de muziek)

Of ik wel eens nadenk over het leven? ...

Ik hield haar hand vast en streefde dat kale hoofd.

(hij beweegt zijn vingers). Ik verwachtte een grote gebeurtenis. Een allesomvattend...iets. Maar ze zei eenvoudig "dag...lief", en weg was ze

Zo banaal is het. Het ís. Punt.

In de maanden erna... ik zocht een muur, een bodem om op te crashen. Ik vond uiteindelijk een meisje van vijf, dat ongetwijfeld al twee, drie keer door haar moeder naar binnen was geroepen... en helaas, dáár was ik.

Boem! Game over.

De rest is religieuze flauwekul. Sentiment.

Ik dacht altijd dat ik er toe deed. Dat ik een verschil kon maken. Als kunstenaar. Als mens. En voor dat meisje klopte dat. Voor haar was ík precies het verschil tussen leven en dood.

Wat had zij te maken met de dood van de liefde van mijn leven? Niets. Het was puur toeval. Botte pech.

Ik probeerde de ouders te schrijven.... Al die tijd - anderhalf jaar - heb ik de woorden niet kunnen vinden...

*Anne droogt geconcentreerd met haar handdoek zijn voeten. Ze zegt niets.
Doris – onopgemerkt door Rob en Anne – is in tranen..*

[BEELDEN VAN LATER OP DE AVOND]

Rob zit op zijn bed. Zijn handen trillen.

Doris staat voor zijn deur. Ze durft niet naar binnen te gaan. Ze gaat tegen zijn deur zitten.

Anne zit op haar kamer achter de computer. Ze zoekt in krantenarchieven en vindt een artikel over het dodelijke ongeluk. Ze maakt notities.

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN ROB 'S OCHTENDS

*Rob schrikt wakker.
Anne zit aan zijn voeteneind.*

Anne Je snurkt.
(Rob kreunt)
Kom. We gaan.

EXT. IN DE EEND STRATEN VAN EEN NIEUWBOUWWIJK

Anne Hier naar links.

*De Eend rijdt zachtjes een straat in van een nieuwbouwwijk aan de rand van een dorp.
De Eend stopt. Bij een huis iets verderop werken een man en een vrouw in de voortuin. Ze proberen een tuinbankje in elkaar te schroeven.*

*Rob durft niet verder. Het zweet staat op zijn voorhoofd. Zijn handen omklemmen het stuur.
Anne kijkt hem aan.*

*[Point of view Rob]
Anne loopt naar het echtpaar toe. Ze spreekt ze aan en gebaart even later naar Rob.
De man laat de schroevendraaier uit zijn handen glippen en gaat duidelijk overstuur het huis binnen.
De vrouw heeft haar hand voor haar mond geslagen. Anne legt zachtjes een hand op haar arm. Ze praten.*

Dan komt de vrouw naar de Eend toegelopen. Rob stapt snel uit. Weet niet waar hij moet kijken. De vrouw kijkt Rob indringend aan.

Dan omarmt ze hem.

Rob barst in huilen uit.

Vrouw Het is goed. Het is goed... Het is dapper van u om te komen.
Het is goed.
U hebt een prachtige intelligente dochter. Zorg dat u haar wél gelukkig maakt.
Komt u alsjeblieft nooit weer. Het is goed zo.

Rob Ik...

De vrouw legt een vinger op zijn lippen, draait zich om en geeft Anne een zoen op haar voorhoofd en loopt vervolgens zonder om te kijken haar huis binnen.

EXT. IN EEN WEILAND

Potloodkrassen op blank hout.

Rob zit midden in een groot weiland op een omgekeerde emmer. De wind waait zachtjes door het hoge gras. Voor hem op de grond ligt een brede plank. Een groot gedeelte van de plank is vol getekend.

(Het is een fascinerend drieluik: een soort Tuin der Lusten van H. Bosch, maar dan vol met strip- en commedia del'arte- figuren.)

Doris klimt over het hek, loopt door het weiland en gaat naast Rob in het gras zitten. Ze kijkt naar de tekening.

Rob (tekent door) Anne is een bijzonder meisje.
Jouw dochter is ... heel bijzonder.
(Doris knikt, Rob kijkt haar aan).
Ze is exact, exact ... het evenbeeld van jou.
...
Die vrouw... die moeder... dacht dat Anne mijn dochter was.
"Zorg dat je haar wél gelukkig maakt..."
Pff, mocht ik willen. (Doris bijt op haar lippen)
....
Het is voor het eerst dat ik weer teken.

Doris Ik heb je gemist.
...En Rob ook.

Rob (*knikt*) De vrijheid die we hier hadden. Zo overtuigd dat de hele wereld van ons was...
En nu blijkt dat het leven stukje voor stukje het veroverende gebied weer terugpakt. De tijd maakt ons tot verraders.

Doris Dat doet de tijd niet. Dat doe je zelf.
Je had ook gewoon langs kunnen komen.

Rob Ik voelde me schuldig.

Doris Om wat?

Rob Om alles.

Doris Rob en jij waren plotseling zo ...high van ambitie, zo vol van jezelf.

Rob Doris, jij was ook ineens weg.

Doris (*fel*) Ja om voor jÓuw grootvader te zorgen.

Rob Nee, eerder al. (*Hij kijkt haar aan, zij kijkt naar de tekening*)

Doris Jullie hadden andere... dingen aan je hoofd. Daar konden jullie mij niet bij gebruiken.

Rob Ik mis jou ook. (*Doris kijkt op*)
(*lacht*) Hoe boos jij kon zijn.

Doris Nog steeds. Jij wilt niet weten hoe vaak ik jullie vermoord heb in gedachten. Dat jaar in Thailand heb ik ... laat ik zeggen, voodoo-rituelen zijn er niets bij.

Rob Wát? Dé twee mannen van je leven?

Doris (*imiteert Anne*) "Duh"

Rob Maar wij waren geóbsedeerd door jou. Je grote bek, je bravoure, die schaamteloosheid ... en dat goddelijke lijf.

Doris Wát?

Rob (*lacht*) Jij wilt niet weten wat wij allemaal deden. Bizarre rituelen om elkaar met harde bewijzen te overtuigen dat jij geen deel uitmaakte van onze erotische fantasieën. Rob ging daar echt heel ver in.

INT.

JAREN ZEVENTIG

IN DE SCHUUR

Rob en Rob zijn geconcentreerd maar ook geroutineerd bezig met allerlei handelingen. Duidelijk een ritueel. Het is vrij donker in de schuur, maar er komt licht uit de vrieskist die open staat. Rob bladert in het kleine opschrijfboekje met namen en data waaronder die van "Marie, 23 april". In het licht van de vriezer probeert Rob I de onderkant van een bakje te lezen.

Rob I

Vierenveertig

Voorzichtig zet hij het bakje op de grond. Het is een ijsklontjeshouder. Zeven vakjes zijn gevuld met ijsklontjes. In de achtste ligt een rare smurrie. Heel zorgvuldig vult Rob I het vakje met water uit een veldfles. Rob schrijft ondertussen in het boekje. "Vierenveertig, Joyce, 18 augustus, 16.15"

Dan schrikken ze ineens op. Paniek. Zo snel als het kan zet Rob I het bakje in de vriezer. Hij morst. En Rob weet niet waar hij met het boekje naar toe moet. Hij gooit het uiteindelijk achter de vriezer.

Doris rukt de deur van de schuur open.

[zelfde beelden als in eerdere flashback]

Doris kijkt woedend naar de jongens, haar armen over elkaar. De jongens proberen nonchalant te doen.

Doris

We zouden alles samen doen?
(echt woedend) Alles! Dat is de deal.

Rob I

(ontkennend) Wát!?
(Rob bestudeert zijn eigen voeten alsof ze héél bijzonder zijn)

Doris

Ik kom er toch wel achter.

EXT.

IN HET WEILAND

Rob in gedachten bij de herinnering, een glimlach op zijn lippen. Doris bestudeert zijn gezicht. Gaat op haar knieën zitten. Raakt zijn wang aan. Zoent hem. Dan nog een keer mét tong.

Rob reageert verbaasd. Ziet tranen in haar ogen. Veeft de tranen weg.

Dan zoenen ze heftig. Midden in het lege weiland.

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN DORIS

Ze vrijen. Met honger. Met humor.

[Later]

Doris zit tegen haar hoogtepunt aan. Over de schouder van Rob ziet ze plotseling in het tegenlicht Rob I in de deuropening staan.

Ze kan - ze wil - Rob niet stoppen.

Doris kijkt naar Rob I.

Rob I kijkt naar Doris, terwijl Rob luid grommend klaarkomt.

Rust.

Rob I Je komt nog steeds klaar als een jongen van 14.

Rob valt van schrik uit bed.

Een lange ongemakkelijke stilte.

Rob I Good to be back.

Hij steekt drie sigaretten tegelijkertijd aan en geeft er één aan Doris, die als in een klassieke Hollywoodfilm het laken kuis voor haar borst houdt. De ander aan Rob op de grond.

Rob I En wie is dat meisje bij de schuur?

II Jeux des Enfants

INT. IN DE KEUKEN 'S AVONDS

Anne zit lui achterover op een stoel met de benen op de keukentafel. Ze gooit een borrelnoot in de lucht en vangt 'm op met haar mond. Dan nog één. Ze bestudeert de drie vroegere vrienden.

Die zitten (en staan) aan het aperitief. Op tafel een keuze aan drank - pastis, rosé, gin, tonic, campari - en antipasta zoals in olie ingelegde aubergines en paprika's, olijven, sardientjes, vijgen met spek. Rob I voelt zich erg op zijn gemak en is uitbundig.

Rob I *(tegen Anne)* Dus jij hebt Deens bloed door je aderen stromen?

(citeert uit Hamlet) Well Ophelia. Get thee to a nunnery!
Why wouldst thou be a breeder of sinners?
To a nunnery, go!

...

Zeg, ben jij niet een beetje dik voor je leeftijd?
You should workout!
Zo krijg je nooit een navelpiercing van je moeder.

Anne Zeg, ben jij niet wat nichterig voor je leeftijd?

Rob I *(lacht)* Heerlijk. Ok, morgenochtend gaan jij en ik joggen. *(trekt zijn T-shirt omhoog en slaat op zijn platte buik)* Joggen is weer in.
Die kilo's vliegen er zo af.
(Anne gooit nog een noot omhoog.
Rob I ontkurkt een fles wijn, ruikt aan de kurk. Tegen Doris:)
Waanzinnig, je hebt gewoon niets veranderd hier.
(over de wijn) Dít is een Rasteau. Haute Villages.
Rasteau is één van de zestien appellations Côtes du Rhône Villages. En dit is dan Haute Villages. Dat is een heel klein afgebakend gebied van de wijnvelden van Rasteau, waar de druiven precies doen wat ze moeten doen. Die grond is zo rijk... en het mooie is, het is helemaal geen 'poshy' wijn. Er worden maar een paar honderd flessen per jaar gemaakt, maar de prijs is net boven een tientje. *(Hij schenkt een beetje in een wijnglas. Ruikt. Schudt. Ruikt opnieuw. Proeft.)* Heerlijk!
Zo. Dus er is een probleem.

INT.

IN DE KEUKEN

LATER OP DE AVOND

Rob I zit aan het hoofd van de lange eettafel. Hij leest geconcentreerd in de oude map met contracten. Hij drinkt af en toe van zijn espresso en in zijn rechterhand draait een glas cognac.

Rob, Doris en Anne staan en zitten aan de andere kant van de tafel. Ze wachten in spanning af.

Rob I kijkt stil voor zich uit, hij denkt na, hij zucht.
Doris bijt op haar nagels. Rob legt een hand op de schouder van Anne.

Rob I Ja, dat is inderdaad een probleem.

...

(grijnst)
Maar nu niet meer.

Rob I scheurt het laatste vel van het contract en rolt het op als een grote joint die hij vervolgens aansteekt. De anderen kijken hem verbluft aan.

Rob I Er is alleen maar sprake van in de allerlaatste pagina. Dan halen we die toch weg. Probleem opgelost.

Rob ...En dan kan ik dat land wel aan het Instituut overdragen?

Rob I Je moet het wel verkopen. Het moet een transactie zijn. Maar niemand verbiedt het je om vijftig cent per hectare te vragen. Het is jouw land en zonder die laatste pagina... kan niemand daar iets aan doen.

Doris (*opgelucht, net als Rob en Anne*) Dus dit is het? Zo eenvoudig is het?

Rob I (*grijnst*) Ja en nee.

Doris, Anne en Rob kijken hem niet begrijpend aan.

Rob I Er is natuurlijk nog wel een kopie van dit contract.

Doris Waar?

Rob I In het gemeentearchief.

Anne Shit.

Doris Wat doen we nu.

Rob I (*grijnst*) ... ook daar de laatste pagina verscheuren.

Rob Onmogelijk.

Rob I Yes.
Heerlijk. Great to be back! (*staat enthousiast op*)
We need a plan.

INT. IN DE KEUKEN LATER OP DE AVOND

Er wordt veel gerookt. Rob I staat naast de tafel. Anne en Rob zitten aan tafel. Doris zit op het aanrecht.

Rob I (*opgewonden*) Dat méén je niet. Bruins! De zoon van Bruins is burgemeester hier.

Doris The one and only.

Rob Waar gaat het naar toe met deze wereld.

Rob I *(begint ineens als een aap rond de tafel te dansen)* Um-gé-bung, Um-gé-bung, Um-gé-bung, Um-gé-bung, Um-gé-bung. *(de anderen lachen)*.
Ok, how do we kill this German motherfucking son of a ... motherfucker?

Doris *(met pretoogjes)* Well.... he did try to kiss me once.

Rob & Rob I kijken elkaar aan.

Rob & Rob Yes!

[Beeld] *Iets vertraagd.*
De drie vrienden geven elkaar een high five.
Anne kijkt toe, ze eet wat chocola.

EXT. VOOR DE BOERDERIJ S'MORGENS VROEG

Rob I in een flashy trainingspak is bezig met een ietwat overdreven warming up.
Anne komt het huis uit in een korte broek en een vaal oversized T-shirt.
Rob I kijkt alsof hij een tekkel ziet poepen.

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN ROB

Doris staat in de deuropening. Rob ligt in bed.

Doris Goed geslapen?

Rob Mmm.
Beetje zwaar hoofd.

Doris Ik heb koffie gezet. En je moet een ei bakken of zo. Lekker vet.
(aarzelend) Rob...
Wat betreft gisteren...

Rob Oh... ja....

Doris ... ik.. eh
... laten we maar kijken, ok?

Rob Ok.

Doris *(bijt op haar lippen)*
Ok.

(zachtjes sluit ze de deur)

EXT. OP DE DIJKWEG

Rob I en Anne joggen. Rob kijkt de hele tijd om naar Anne, die iets achter loopt. Hij gebaart van "kom op meisje". Anne glimlacht en zet iets aan. Ze rennen gezamenlijk op.

Dan gaat Anne een tandje harder. Rob I moet volgen. Zodra hij weer bij is, versnelt Anne weer iets. Rob krijgt het moeilijker en moeilijker. Ze rennen nu echt en je kunt zien dat Anne de techniek heel goed beheerst. Ze rent Rob I er finaal uit.

EXT. OP EEN BANKJE OP DE DIJK

Anne zit grijnzend op de leuning van de bank met haar handen in haar nek. Ze heeft een prachtig uitzicht op de uiterwaarden. Rob I kan er niet van genieten. Met zijn hoofd tussen zijn benen probeert hij wanhopig op adem te komen.

Tussen ademscheuten door:

Rob I De zin van het leven?
Jezus. Er is geen zin. Het leven is willekeurig en zinloos.
Het enige moment dat ik god ervaar is...
(kijkt Anne aan)
... eh
(valt stil)

Anne Wat?

Rob I ... speel jij wel eens met jezelf?

Anne Rob, ik ben vijftien.

Rob I ja?

Anne Vijftien. Remember?

Rob I *(Hij herinnert het zich. Grijnst)* God ja.

EXT. VOOR DE BOERDERIJ

Rob I is weer volledig buiten adem. Hij zit op zijn knieën op de grond. Rob zet de tuinslang op zijn hoofd. Rob I drinkt gulzig. Lachend trekt Doris hem overeind.

[Beeld] *Anne kijkt naar de drie vroegere vrienden. Dan kijkt ze naar de drie auto's die gebroederlijk naast elkaar staan: de oude versleten Volvo Stationwagen van Doris, de knalrode Eend van Rob en de zwarte Mercedes Sport van Rob I.*

EXT. VOOR HET GEMEENTEHUIS VAN VLIJMEN

Doris, Rob, Anne en Rob I stappen uit de Volvo Stationwagen. Anne blijft achter bij de auto. De andere drie lopen naast elkaar en zelfverzekerd het terrein op. Doris heeft een laag uitgesneden zomerjurk aan.

INT. IN DE KAMER VAN BRUINS (DE BURGEMEESTER)

Bruins staart in het décolleté van Doris. Hij zweet behoorlijk en trommelt zenuwachtig met zijn vingers op een archiefmap. Doris glimlacht als Brigit Bardot. "Warm hè" Een druppeltje zweet glijdt van haar nek langzaam de diepte in. Bruins friemelt wat aan het touwtje van de archiefmap.

Dan klinken er luide kreten. Duidelijk paniek. Bruins en Doris snellen naar het raam. Tot hun grote schrik zien ze dat Anne met haar hand klem zit tussen het voorportier van de Volvo. Ze schreeuwt het uit van de pijn. Ze krijgt zichzelf niet losgetrokken.

Doris Oh, mijn god. Dat is mijn dochter.

INT. VOOR EN IN DE KAMER VAN BRUINS (DE BURGEMEESTER)

Rob en Rob I zitten op een bankje. Ze zien Doris langs rennen, gevolgd door Bruins. Zijn secretaresse loopt nieuwsgierig achter ze aan.

Op dat moment schieten Rob en Rob I de burgemeesterskamer in. Ze proberen de archiefmap te openen, maar het touw zit in de knoop. Rob I pakt een schaar, maar Rob wil het touw persé heel houden. "Verdomme." In de verte horen ze de hakken van de secretaresse aankomen. "Snel!"

De map is open. Er zijn meerdere contracten. “Kom op, kom op”. Dan vindt Rob I het juiste contract en scheurt de laatste pagina af.

De secretaresse kijkt vreemd op wanneer de twee mannen haar vrolijk en zéér vriendelijk groeten op de gang. Hoewel één van hen duidelijk moeite heeft iets weg te slikken.

EXT. BIJ HET MEER

[beeld] *Anne, Doris, Rob en Rob I rennen uitgelaten en in hun blote billen het meer in. Het water schittert in de felle zon.*

EXT. EEN KLEIN EILAND IN HET MIDDEN VAN HET MEER

De vier liggen heerlijk lui te zonnen op het eilandje. Af en toe flikkert zonlicht vanuit de bosjes op de wal.

Doris Wat doen we nu?

Rob I (grijnst) Nu gaan we terug.

INT. IN DE KAMER VAN BRUINS (DE BURGEMEESTER)

Rob I kijkt door het raam naar buiten. Op het grasveld voor het gemeentehuis speelt een groep verstandelijk gehandicapten softbal. Er worden weinig ballen geraakt. Rob I kijkt tevreden toe.

Rob, Doris, Anne en een onbekende man in pak zitten voor het bureau van Bruins. Bruins bladert wanhopig door het contract, maar kan niets vinden.

Op een bank achter in de kamer zitten twee verstandelijk gehandicapten. Ze zijn opgewonden. Ze gaan staan, zitten en weer staan. Bruins kijkt geïrriteerd naar ze op. De man in het pak gebaart dat ze nog even rustig moeten blijven.

Een verstandelijk gehandicapte komt naast Rob I bij het raam staan. In zijn enthousiasme slaat de jongen steeds een arm om de schouder van Rob I. Die moet er weinig van hebben, zeker wanneer hij ook voortdurend wat zever in zijn gezicht gespuugd krijgt. Rob I duwt hem van zich af als een nicht met smetvrees.

Rob zet een handtekening onder een contract. De man in het pak ook. Bruins kijkt woedend naar Doris, die opnieuw glimlacht als Brigit Bardot.

POPPENKASTSCÈNE

In beeld twee handpoppen. Het zijn uitbundige commedia del'arte-figuren. Pulcinella slaat Harlequino met veel geweld de bodem in "boem, boem, boem, boem".

EXT. VOOR DE SCHUUR BIJ DE BOERDERIJ 'S AVONDS LAAT

[beelden] *Een vallende ster. Een nieuw blok hout op een kampvuur zorgt voor een vonkenregen. Het laatste stompje van een joint licht fel op in het donker.*

Rob, Doris en Rob I zitten en liggen voor de schuur bij een kampvuur. Ze zijn duidelijk 'onder invloed'. Twee flessen champagne zijn leeg, een fles Hennessy bijna.

De deur van de schuur staat open.

Rob I kijkt naar Doris, die met haar hoofd in de schoot van Rob ligt en de sterren telt.

Rob I Zo. Dus eindelijk doen jullie het met elkaar.

Rob Shut up!

Uit de schuur klinkt onsamenhangend geneurie van Anne. Ze zit op de grond voor de veelkleurige kast, met het grote opschrijfboek op haar knieën. Ze heeft de commedia del'arte-poppen aan haar handen. Ze laat het licht van een zaklantaarn over de kast dansen. Haar hoofd en schouders dansen mee.

Doris *(glimlacht)* Dit is de eerste keer dat ze drinkt.

Rob I Geen slecht begin: Moët et Chandon.
(hij volgt het spoor van de zaklantaarn op de kast)
Wat heb jij ons gebrainwashed met die obsessie van je.

Rob *(knikt bevestigend en neemt een laatste trek van de joint van Doris)*
Jarenlang maakte ik van alles lijstjes, die ik vervolgens als een bezetene bewaarde. Judith werd er gek van. Zelfs boodschappenbriefjes voor de werkster wilde ik uiteindelijk terug.
Na...
... een half jaar geleden heb ik alles weg geflikkerd. Alles.
Ik leef nu als een Zen-Boeddhist in een lege tempel.

Doris Aan de Amstel. Met uitzicht op Carré. *(ze giebelt)*

Rob I *(kijkt naar Doris)* Jij bent nog steeds zo mooi als toen...

Doris lacht. Ze spuugt vrolijk een mondvul cognac naar hem toe. In het vuur worden de druppels alcohol kleine steekvlammetjes.

Rob I ...Toverfee of een heks in een strak lijf? Ik ben er nooit achter gekomen.

Doris *(haalt haar schouders op)* Kies maar.

Rob I You definitely put a spell on us two babe!

Doris Flikker op Rob, je bent homo.

Rob I Toen nog niet!
Ik was veertien, vijftien.

Doris *(komt overeind)* Dus jij wilde in mijn broekje zitten, en niet in die van Rob?

Rob Zeg, laten we het gezellig houden.

Rob I *(kijkt in het vuur)* ...Omdat Rob verliefd was op meisjes ... op jÓu... was ik het ook. Zo werkt dat.
Wat wij hadden, wij drieën, dat was echt iets bijzonders. *(Rob knikt)*
Ok, dit gaat heel raar klinken uit mijn mond, maar soms denk ik dat het hele seksgedoe Ik bedoel, toen wij veertien vijftien waren, hier in Vlijmen... het was allemaal zo ongecompliceerd. Zuiver.

Doris *(fel)* Ik word gek van die theorieën van jullie. Je kunt ook gewoon zeggen: voordat de haan drie keer kraaide hadden jullie mij verraden.

Rob Jezus Doris!

Doris *(boos)* Dat is toch zo!
"Wij hadden iets bijzonders samen", flikker toch op. Voor jullie was ik iets waar je overheen groeit. Net zoiets als zwakke botten. Of puistjes.
(Rob en Rob I zwijgen. Doris heeft gelijk)
...
Dachten jullie dat ik níet iets wilde?
Dacht je dat ik terug wilde naar dit kutdorp? Om voor zÍjn grootvader te zorgen. *(wijst naar Rob)*
De man waarvoor jíj *(Rob I)* nog niet eens de moeite nam om naar zijn begrafenis te komen!

Rob I Hé, ik was in Tokyo!

Doris Succes, succes, succes. Seks, seks, seks.
(nog bozer) “Dat hele seksgedoe”...
 Daar draait het uiteindelijk toch om hè.
 Ik ben ... ik was zo teleurgesteld dat ik ...
 Ik had genoeg van de mannen in mijn leven.
 Dáárom ging ik naar Thailand.
 Ik heb die Deen gewoon leeggezogen als...als... ik wilde gewoon resultaat.

Anne staat plotseling naast het vuur. Ze is dronken. Ze is woedend.

Anne Heb jij enig idee wat je aan het doen bent?
 Moet dan alles, alles om jou draaien?

Doris Schatje wat is er, voel je je niet lekker?

Anne Heb jij er nooit over nagedacht wat je míj aandoet? *(Ze huilt)*

Doris Anne wat heb je?

Anne Denk je dat ik debiel ben? Dat ik er niet achter zou komen?

Doris Schatje, je bent in de war.

Anne *(schreeuwt)* Nee jíj. Jíj. Jíj!
 Dit is jóuw puinhoop hier.
 Mag jij het ook zelf oplossen.
(Doris kijkt als versteend naar haar dochter.)

Rob Wat voor een puinhoop?

Rob I staat op en probeert Anne te troosten. Anne schudt zich los.

Anne *(tegen Rob en Rob I)* Dat verhaal van die Deen is totale bullshit.

Doris Anne!

*Anne grijpt plotseling naar haar buik. Aan haar handen nog steeds de commedia-poppen.
 Al de drank, al het eten spuit met een enorme kracht naar buiten.
 Ze braakt haar ingewanden leeg op haar moeder.*

III **Anne**

INT. IN DE KEUKEN DEZELFDE NACHT

Doris ziet er slecht uit. Met natte haren, doorgelopen mascara en in een ochtendjas komt ze de keuken binnen.

Rob staat tegen het aanrecht en drinkt twee, drie glazen water.

Rob I zit op een keukenstoel. Hij heeft Anne in zijn armen. Met een natte theedoek veegt hij het zweet van haar hoofd.

Een beklemmende stilte.

Doris gaat aan tafel zitten. Pakt een sigaret. Steekt hem aan met trillende vingers. Dan kijkt ze op naar Rob en Rob I.

Doris Eén van jullie is de vader van Anne.

Rob I reageert instinctief. Hij duwt Anne van schrik van zich af, precies zoals hij eerder deed bij de verstandelijk gehandicapte.

Dan schiet hij in de lach en kijkt naar Rob.

Rob I Fucker. You did sleep with the girl before!

Rob reageert niet. Hij kijkt verbluft naar Doris.

Dan kijkt hij naar Rob I en schudt zijn hoofd: "Nee, nooit".

Rob I's lach sterft op zijn gezicht. Hij gaat tegenover Doris aan tafel zitten en eist een verklaring.

Doris In Thailand... ik heb er dat hele jaar over nagedacht... over hoe jullie zo'n egoïstische eikels waren geworden.

Ik dacht, ik vond dat ik recht had op dat kind.

Rob Welk kind?

Doris (zachtjes)... jullie kind.

Rob I kijkt niet begrijpend om naar Rob. Die weet het ook niet.

Anne's ogen vullen zich met tranen.

Doris Na de dood van jouw opa heb ik al zijn spullen opgeruimd.

Rob (sluit zijn ogen) Oh, God.

Rob I Wat?

[Flits flashback. De jaren zeventig. In de schuur staan de jongens voor de vrieskist. Het zijn dezelfde beelden als eerder]

Doris kijkt woedend naar de jongens..

Doris We zouden alles samen doen?
(echt woedend) Alles! Dat is de deal.

Rob I Wát?

Doris Ik heb het altijd geweten.

Rob I WÁT?

Rob *(legt zijn hand op de schouder van Rob I)*
Ons bevroren archief.

Rob I *(Hij springt op en loopt onthutst heen en weer door de keuken)*
Nee! Nee! Nee! Nee! Nee! Nee! Nee! Nee! Nee! Nee!

Rob *(Gaat tegenover Doris zitten op de plaats van Rob I en pakt haar handen vast. Rustig.)*
Je zit ons te fucken. Dat begrijp ik.
Ik begrijp dat je Rob en mij wilt... hoe zeg je dat.
Maar je kan, je mag Anne hier niet in betrekken. Zij heeft niets met ons drieën te maken.

Rob I Dit is technisch ook niet mogelijk, toch?

Doris *(zacht)* Ik heb nooit wat anders tegen Anne gezegd Rob... dan het verhaal van de Deen.
En ja Rob, het is technisch mogelijk. Voor een veearts is het zelfs een vrij eenvoudige ingreep. Als je maar weet hoe het werkt.
... "ze" heeft dus wel met ons drieën te maken.

*Een plotselinge, extreme woede-uitbarsting van Rob I.
Hij gooit de hele keukentafel omver. En nog veel meer.
Dan zakt hij op de grond en barst in huilen uit.*

Rob I Welk nummer was het?

Doris Wat?

Rob I Welk númer wás hét!?

Doris Achtendertig.
...
Ik heb alles weggegooid, nadat ik...
Eén ... van die dingen heb ik ...
Heb ik gehouden.
De eerste keer ging het mis.
De tweede keer was raak.
Dat was nummer achtendertig.
[Kort beeld van een ijsblokjesvorm. De twee bovenste vakjes zijn leeg.]

Rob I *(in paniek)* Jij hebt dat schriftje nog? Toch? Rob?
Rob! *(hij kruipt naar Rob toe)*
Rob, zeg dat je het niet hebt weggegooid.

Rob zwijgt. Hij kijkt onthutst voor zich uit.

Rob I *(wanhopig)* Ik kan het niet. Ik kan geen vader zijn. Ik kan het niet. Ik ben slecht met kinderen.

Anne loopt ineens naar de koelkast. Rukt hem open. Pakt uit het vriesvak een ijsblokjesvorm (niet dezelfde) en slaat 'm met kracht stuk op het aanrecht. IJs spat alle kanten op. Ze pakt één stuk ijs.

Anne *(overstuur)* Dit! Dít ben ik.

Ze wankelt en valt plotseling flauw. Rob vangt haar net op tijd op.

[ZWART]

[Beeld] *Doris staat onder een harde straal van de douche. Ze staart wezenloos voor zich uit.*

[Beeld] *Rob I zit in het donker dicht voor de TV. Hij zapt tussen twee, drie Tell/Sell-programma's. Ook hij staart wezenloos voor zich uit.*

[Beeld] *Flits. Donder. Onweer. Dikke druppels doven het laatste restje kampvuur.*

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN ANNE 'S NACHTS

Anne slaapt als een klein kind met haar duim in haar mond.

Rob zit aan het voeteneind van het bed en staart naar Anne.

Hij bekijkt de kamer. Het is een typische meisjeskamer, echter veel zoeter dan je zou verwachten bij het uitdagende karakter van Anne.

Rob staat op en bestudeert de posters van jonge popsterren die hij niet kent. Hij pakt van een kaptafel een roze haarborstel met een pluk haar. Hij ruikt aan het haar.

EXT. EIND JAREN TACHTIG BEGRAAFPLAATS VLIJMEN

Rob (23) kijkt naar een kist die langzaam de grond in daalt. Hij kijkt strak voor zich uit.

Een jonge vrouw (Judith) slaat een arm om zijn middel.

Iets verder staat Doris (24) te vechten tegen haar verdriet.

Judith duwt Rob zachtjes in de richting van Doris.

Aarzelend neemt Rob Doris in zijn armen. Die barst in snikken uit.

Over haar schouders kijkt Rob naar het verse graf. Dan naar het graf ernaast, van zijn ouders. "... omgekomen † 24 mei 1969".

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN ANNE 'S NACHTS

Doris staat in de deuropening. Ze ziet Rob voor zich uit staren. De haarborstel in zijn handen.

Doris (zacht) Dit was niet de bedoeling.

Rob Het is immoreel.

Doris Hoe kon ze hier nou achter komen?

Rob (fel) Doris, dit is geen spel! We hebben het hier godverdomme niet over verstoppertje!

...

Jij hebt doelbewust een kind op de wereld gezet dat....

...

Jezus, wat een puinhoop.

Wat dacht je, toen je zo'n ijsklont er in stopte?

Doris Rob, doe niet zo onsmakelijk.

Rob Wat? Dat we vanzelf terug zouden komen naar Vlijmen en een gezin zouden spelen, met zijn viere? Oh, ik doe onsmakelijk!

Doris *(zacht)* Ik wilde gewoon graag een kind.

Rob Nee, je wilde ons naaien.

Doris Ik dacht. Het is mijn beslissing.
Niemand komt erachter.
...
En het is wel iets ingewikkelder dan zomaar een ijsklontje.

Rob *(geëmotioneerd)* Heb jij enig idee hoe hard Judith en ik geprobeerd hebben een kind te krijgen?

Doris *(verrast)* Nee.

Rob *(zacht)* Hoe zwaar dat is voor een vrouw wanneer dat niet lukt?

Doris
Het spijt me.

Rob *(kijkt naar Anne)*

Doris
...
(lange stilte)
...
Ik heb een kind van vijf vermoord.
Iemands dochter.
Ik kan onmogelijk vader zijn.

INT. IN EEN LABORATORIUM

[Droom van Doris]

Licht van één enkel peertje. Onheilspellende schaduwen.

De jonge Rob en Rob I zitten vastgebonden op een onderzoekstafel, met hun ruggen tegen elkaar en in hun onderbroek.

Doris in een te grote doktersjas opent de oude, geroeste vriezer. Ze verdwijnt er haast in.

Damp slaat van een zilver blik.

*Doris opent het blik met daarin vier ijsklontjeshouders.
Ze pakt de bovenste houder.*

*Beelden van laboratoriumhandelingen: Antiseptische handschoenen. De ijsklontjesvorm waarbij de bovenste twee vakjes gevuld zijn, maar nog niet helemaal gestold. Een pipet wordt volgezogen. Een tree met twaalf inseminatierietjes. Links zes rietjes geel, rechts zes rietjes blauw.
Doris schrijft bij links nr. 36 en bij rechts nr. 37.*

Ze praat voortdurend. Niet tegen Rob en Rob I, maar tegen een enorm varken. Het varken heeft tot afgrijzen van de jongens bovenmatige interesse in hun tenen. Grommend probeert zij – het is een zeug – op de behandeltafel te klimmen.

Doris Vergeef hen. Ze weten niet wat ze doen.
Amateurs zijn het.
Kinderachtige.... jongetjes.
Houden hun zaad voor mij verborgen, maar weten niets.
Helemaal niets!
....
Ik wel.
Ik weet precies wat goed voor ze is.

*Doris opent een professionele stikstofkoelkast en bergt het zaad op.
Ze draait zich naar de jongens toe met een Jack Nicholson-grijns “I’m going to get you”.
In haar antiseptische handschoen houdt ze de pipet met een restje zaad.
Ze knielt bij het varken. Dan verdwijnt haar arm in het beest.
De jongens schreeuwen het uit. Rob I geeft over.*

INT. IN DE SLAAPKAMER VAN DORIS ’S OCHTENDS VROEG

*Doris wordt wakker.
Ze knippert meerdere keren met haar ogen, alsof ze moeite heeft de beelden weg te duwen.*

INT. IN DE WERKKAMER VAN DORIS ’S OCHTENDS VROEG

*Anne zit met haar rechterarm op tafel. Een injectienaald zit in haar ader.
Rob I zuigt langzaam het reservoir van een spuit vol met bloed. Hij ziet bleek.*

Doris komt binnen en schrikt.

Doris *(verontwaardigd)* Wat ben jij in gódsnaam aan het doen?

Rob I Jouw troep aan het uitzoeken.

Anne Mam, laat hem maar.

Rob I *(plakt de spuit onhandig dicht met plakband)*
Ik wil een test.

Doris Een test?

Rob komt de kamer binnen.

Rob I *(schreeuwt)* Een test ja! Voor abortus is het een beetje laat.

Rob Rob...

*Anne springt op van tafel, maar moet zich meteen vasthouden. Ze is duizelig.
Dan herstelt ze zich.*

Anne *(fel)* Laat hem met zijn DNA-test. Ik wil hem niet.
Ik wil ze alle twee niet als vader. Alsjeblieft, laat dit alsjeblieft snel duidelijk worden. Dan kan één van hen betalen voor mijn universiteit en dan kunnen ze voor de rest met hun hoofd in hun eigen hol blijven zitten.
(schreeuwt) Blijf uit mijn leven! Voor altijd!

Anne rent de deur uit.

EXT. VOOR DE BOERDERIJ EN OP DE DIJKWEG

*Het portier van de zwarte Mercedes Sport klapt dicht.
Rob I rijdt met een noodgang weg.
Het regent hard.
Anne rent op dijk van huis weg. Rob I passeert haar zonder in te houden.
Water van een plas spat op.*

POPPENKASTSCÈNE

*Commedia del'arte-scène met een boef, achtervolgt door Harlequino,
achtervolgt door Pulcinella met een mattenklopper.
De begeleidende muziek is een opzwepende finale van een klassieke opera.*

INT.

IN DE JAREN ZEVENTIG

IN DE SCHUUR

Rob I, Doris en Rob kruipen dicht op, onder en boven elkaar achter de poppenkast. Met een enorme concentratie, virtuositeit en vooral met zeer veel plezier spelen ze de commedia-scène.

Einde van de opera-LP

Rob, Doris en Rob I liggen uitgeput over elkaar heen. Ze hijgen na van de gezamenlijke topprestatie. Tot hun verbazing blijft applaus achterwege. Ze kijken voorzichtig over de rand van de poppenkast. In een oude fauteuil ligt de grootvader van Rob onderuitgezakt. Hij is zeer diep in slaap. De drie vrienden barsten in schaterlachen uit.

EXT.

OP DE BEGRAAFPLAATS

[Beeld]

Rob zit op het graf van zijn grootvader. In gedachten trekt hij onkruid tussen de stenen uit. Het regent nog steeds.

INT.

IN HET VETERINAIR CENTRUM

Anne grijpt haastig pillen en flesjes uit een medicijnkast.

INT.

IN DE SLAAPKAMER VAN ROB I

De laatste fragmenten van een heftige vrijscène.

De jonge, sportieve man van de squashbaan ligt naast Rob I in bed. Hij steekt een sigaret op en wil hem delen met Rob I. Die gebaart van "nee". Rob I staart naar het plafond.

De man

Jij bent er met je hoofd niet bij vandaag. *(streelt zijn borsthaar)*
Is er iets?

EXT.

JAREN ZEVENTIG OP EEN BEVROREN STUK MAAS

Een eend staat met zijn poten vastgevroren op het ijs, Rob I, Rob en Doris liggen achter elkaar plat op het ijs. Doris heeft het arme beest bijna te pakken. Zodra ze hem beet heeft, zakt ze plotseling zelf door het ijs. Grote paniek. Doris gaat in het ijskoude water een paar keer kopje onder.

Rob I schreeuwt het uit. Rob grijpt de pols van Doris en geeft commando's aan Rob I: "trekken". Maar langzaam zakt ook het ijs onder hem weg. Rob I laat de benen van Rob los en schuift naast hem op het ijs. Doris hapt naar adem. De jongens liggen nu naast elkaar en pakken haar met zijn tweeën beet. Opnieuw breekt een stuk ijs af. Dan, heel langzaam, winnen ze het van het water.

*De eend waggelt vrolijk over het ijs.
Rob I kijkt naar zijn vrienden. Ze zijn – net als hijzelf - kletsnat en tot op het bot verkleumd. Hij omhelst ze stevig.*

EXT. VOOR DE BOERDERIJ LATER OP DE DAG

*Doris zit in de deuropening met haar armen om haar knieën geslagen.
Ze ziet er overstuur uit.*

*Rob loopt langzaam van de dijk het erf op. Hij hoort een auto achter zich aankomen.
De zwarte Mercedes Sport van Rob I rijdt tot vlak voor Doris.*

Rob I (stapt uit) We moeten praten.

EXT. AAN DE MAAS

*Tientallen lege medicijnflesjes en diverse pillen liggen in het zand.
Anne zit op haar knieën aan de rand van het water. Alle medische troep komt met kracht weer naar buiten.*

INT. IN DE KEUKEN

Doris Ik maak me zorgen. Ze is al de hele dag weg.

Rob (maakt cappuccino's)
Ze is vijftien.
En het is nogal wat.
Ik zou me ook even niet laten zien als ik haar was.

Doris Ik had het haar nooit mogen aandoen.

Rob I Ok. De test duurt vijf weken.
...
Laten we in de tussentijd...

Rob Wat?

Rob I Ja, ik weet het ook niet.
 ...
 Maar ik ga écht geen vader zijn!
 Ik bedoel, ik wil wel betalen of zo. Alimentatie.

Doris Rob, doe niet zo achterlijk.

Rob I *(nijdig)* Waar ik maar niet achter kom is: waarom?
 Waarom Doris?

Rob wil de cappuccino's serveren, maar blijft achter het snoer van de toaster hangen. Het ding flikkert op de vloer en neemt in zijn val van alles mee: pot spaghetti, bestek, een handtas.

Rob *(brandt zijn handen)* Godverdomme!

Doris *(negeert het gedoe)*
 Rob. Ik wilde niets stuk maken.
 Ik voelde me gekwetst op een manier...
 Ik kan het je niet uitleggen.
 Er is iets zo fundamenteels stukgegaan.
 Pats.
 En dat zat zo diep.
 ...
 Eenmaal zwanger realiseerde ik het me ineens.
 Als uit een soort roes:
 "Fuck, dit is helemaal verkeerd".
 ...te laat.

Rob I Op tijd om met ons te overleggen.
 Op tijd voor abortus.

Rob ruimt de troep op. Hij luistert.

Doris *(schudt van nee)*
 Ik ben dokter.
 Het is mijn vak om het leven te dienen.
 Ik kan niet doden.
(Ze kijkt geschrokken op naar Rob, die gebaart van "no offence", maar het doet hem wél wat)
 ...
(zacht) Het lukte me niet om het te doden.
 En dus... had ik ineens ook een geheim.

Het grootste.
Dáárom heb ik niets van me laten horen in al die jaren.
In het begin vreesde ik elke dag jullie komst, of de telefoon.
(*Kijkt even op naar Rob I. Die kijkt weg*)
Anne was zo'n bijzonder kind. We hadden het zo goed samen.
Tot - volgens mij heb ik zelf de pubertijd overgeslagen of zo –
van de ene op de andere dag herkende ik niets meer in haar.
Alsof het mijn eigen dochter niet was.
(*bijt op haar lippen*)

...
Ik wilde niets stukmaken.
Niemands leven ruïneren.
Ik wil haar gelukkig maken.

Rob zakt ineens tegen de koelkast aan. Hij heeft de handtas in zijn hand.

Rob (tegen Doris) Is die tas van jou?

Doris Nee, van Anne.

Rob (*ziet lijkbleek*)
Wat doet een meisje van vijftien met dit?
(*hij sluit zijn ogen*)

[beeld] *Vertraagde flashback.*
Anne zit geknield naast de weg onder het bordje "Vlijmen". Ze geeft over.
Eén, twee maal.
Langzaam, nog steeds op haar knieën, kijkt ze op naar Rob.

Doris is verbijsterd. In haar hand houdt ze een zwangerschapstest.

EXT. IN DE BUURT VAN HET INSTITUUT

[beeld] *Anne zit op een hek. Het regent hard.*
Met gebalde vuisten slaat ze hard op haar buik.

INT. IN DE WERKKAMER VAN DORIS

Doris zoekt als een bezetene in de grote vriezer, ze verdwijnt er haast in.
Rob assisteert.
Koude damp en gesis stijgen op.

Rob I *(ongelovig)* Come on! Jullie zitten me te fucken.
(lacht nerveus) Nee, nee, ik ga hier heel rustig over zijn.
Ik ga niet in een klucht zitten van Steven – fúcking - Spielberg!
(ademt diep in) Ok jongens. Ik ben nu even degene die zijn hersens erbij
houdt. Jullie reageren hysterisch.
Het is ónmogelijk dat een meisje van vijftien op zo'n idéé komt.
Laat staan kan uitvoeren.

Rob *(fel)* Dat kan ze wel.

Rob I Ach flikker toch op.

Rob *(geïrriteerd)* Ze werkt op zaterdag bij de K.I.

Rob I kijkt hem niet begrijpend aan met een gebaar van "So what".

Doris *(komt omhoog uit de kist)*
Kunstmatige Inseminatie.

Rob I schrikt.
In haar handen houdt Doris de tree met inseminatierietjes.
Op één na zijn alle vakjes leeg.

EXT. VOOR HET INSTITUUT VAN VERSTANDELIJK GEHANDICAPTEN

Anne zit tegen het hek. Ze weet het ook allemaal niet meer.

Over de dijk komt met grote snelheid de Volvo Stationwagen aangereden.
Anne staat langzaam op en wacht af.

Doris springt uit de auto, gevolgd door Rob en Rob I.
Doris is totaal overstuur. Ze grijpt Anne beet.

Doris Hoe haal jij het gódverdomme in je botte hersens?

Hardhandig trekt ze Anne naar de auto.
Anne laat het toe. Haar weerstand is gebroken.
Met één hand houdt Doris haar dochter vast, met de andere pakt ze de test
uit de auto. Met haar tanden scheurt ze de verpakking open.

Doris Hier!
Plassen!
Nu!

Anne reageert niet. Doris is woedend.

*Agressief rukt ze Anne's spijkerbroek los en trekt hem naar beneden.
Dan de onderbroek.*

Rob en Rob I nemen wat afstand.

*Doris dwingt Anne te hurken naast de auto.
Ze houdt de test onder Anne's billen.*

Doris Je doet het.
 Nu!

[beeld] *Close up van het gezicht van Anne terwijl ze plast.*

*Het begint weer te regenen.
Rob I staat tegen het hek. Hij rookt een sigaret en staart in de richting van
het Instituut.
Een verstandelijk gehandicapte jongen heeft de tijd van zijn leven in een
grote modderpoel.*

Anne trekt haar broek op.

*Doris en Rob wachten gespannen op de uitslag.
Doris met de test en Rob met zijn horloge in de hand.*

Anne trilt zo dat ze haar broek niet dichtgeknoopt krijgt.

Rob I kijkt naar Anne.

*Plotseling knapt er iets in hem.
Hij pakt haar arm beet en sleurt haar het weiland in.
Hardhandig duwt hij Anne in het gezicht van de mongool.
De jongen schrikt.
Rob pakt ook de jongen beet.
Ze glijden weg in de modder.*

Rob I *(hysterisch) Wíl je dit? Is dít wat je wilt?*

*De jongen schreeuwt van angst.
Anne gilt. Ze glipt los, maar Rob I pakt haar bij de haren.
Hij duwt haar hoofd opnieuw tegen dat van de jongen.*

Rob I Dus dít is wat jýj wilt!

Doris Godverdomme Rob!

Doris en Rob komen aanrennen.

Doris Blijf van mijn kind af!

Doris en Rob storten zich op Rob I.

Rob I *(fel)* Jouw kind? JÓuw kind!

Rob trekt de jongen los. Die vlucht in paniek weg.

Doris zet haar lichaam tussen dat van Rob I en haar dochter en duwt hem zo van haar af.

Rob I heeft zich met zijn vingers vastgebeten in de arm van Anne. Eén voor één duwt Rob de vingers van Rob I terug.

Anne is vrij.

Rob, Doris en Rob I vechten met zijn drieën in de grote modderpoel.

[beeld] *Modder, geschreeuw, kaakslagen, nagels in een arm. Door het voortdurend uitglijden in de modder en het amateurisme in het vechten, wordt – voor de buitenstaander – de tragische scène steeds komischer: Vietnam wordt Louis de Funès.*

Plotseling valt het gevecht stil. Rob I, Doris en Rob – alledrie zwart van de modder – kijken verbaasd op naar Anne. Die staat aan de rand van de poel.

Anne houdt haar buik vast.

Haar schouders schokken.

Ze barst in lachen uit.

De drie vechters kijken beteuterd in haar richting.

Dan kijken ze naar elkaar.

[beeld] *Gedroogde modder in het gezicht van Rob I. Dan, langzaam breekt de modder door in een glimlach.*

De lachbui die volgt is hysterisch.

Doris pakt Anne stevig beet. Rob en Rob I zitten in de modder en kijken naar moeder en dochter.

Vijf weken later

EXT. VOOR EEN MEDISCH CENTRUM IN AMSTERDAM

*Anne, Doris, Rob en Rob I stappen uit de rode Eend.
Ze lopen de ingang in van een modern medisch centrum.*

[beelden] *Handtekeningen, stempels op formulieren en uiteindelijk de dichte envelop
met daarin de uitslag van de DNA-test.*

*Rob I krijgt de envelop van de receptioniste.
Hij kijkt Doris en Rob aan.
Hij geeft de envelop aan Anne.*

INT. IN DE KEUKEN VAN DE BOERDERIJ 'S AVONDS

*Resten van een zeer rijke maaltijd.
Anne, Doris, Rob en Rob I zitten aan tafel.*

Midden op tafel ligt de envelop. Nog steeds ongeopend.

*Anne kijkt naar haar ouders.
Ze glimlacht.*

Met een kaars steekt ze de enveloppe aan.

Aftiteling

[Alleen geluid]

*Een baby wordt geboren.
Opgewonden vaders ☺
Het is een jongetje.
Rob jr.*

Einde

2005
Dennis Molendijk
Groningen

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.